

tar-se la Copa Anís Castells, entre els equips Granollers i Mollet, en el camp de aquest últim.

Cal ésser sincer. Per què acumular totes les culpes al Mollet, i en canvi no acusar al Granollers? Creu ell que carregant tota la culpabilitat al Mollet, posa de relleu l'innocència del Granollers?

No; en aquest cas, el Granollers no és tan verge de pecat com vé a suposar. També podem acusar nosaltres als jugadors, i principalment al públic vingut de Granollers, que presencià l'encontre, qui amb sos crits, com si fos en una plaça de toros, excitava als seus jugadors, provocant la batalla campal, i emprenent-la a cops de puny a tort i a través, en contra dels jugadors d'aquesta vila, de l'àrbitr i del públic.

...Que el *referée*, per desgràcia, arbitrava parcialment, arbitràriament... ningú ho ha negat; més, repeteixo, que, abans de donar lliure impuls als nervis i de pendre certes actituds, hi havien altres medis millor per a exterioritzar la protesta. Entre altres, un de ben senzill: no volguer continuar jugant amb el mateix àrbitr, retirar-se del camp i aplaçar el partit.

Poden estar ben segurs tots, que hauria sigut més vergonya i més humiliació per a l'àrbitr aquesta actitud, que no fer aquell *tour de force*.

També el Mollet ha jugat moltes vegades amb *teams* de fóra, essent inútil el detallar-los, i cap vegada ha tingut la contrarietat de veure nèixer incidents com el del partit Granollers Mollet.

Més, els fets han passat ja; que el seu record serveixi d'experiència, perquè no es repeteixin.

Sols desitgem que tot sia oblidat i torni a regnar la cordialitat que deu haver d'existir entre uns i altres.

DARDICHON

LA GRALLA va dir ja oportunament el concepte que li mereixia el deplorable incident ocorregut durant el partit de futbol jugat entre els equips Mollet i Granollers, en el camp d'aquell. Després, el company Zeppelin exposà el seu parer personal. I de la mateixa manera que respectàrem el criteri d'ell, donem acolliment avui a la correspondència de Mollet signada pel senyor Dardichon, bon company nostre també, redactor corresponsal de la veïna vila.

I creient que ja és prou tractat aital assumpte, amb la nota d'avui el donem nosaltres per resolt definitivament.

(N. de la R.)

REVISTA

DE COL-LABORACIÓ

L'emoció del paisatge

Vet-aquí una de les coses que se senten i no s'expliquen. L'artista és l'únic que amb la pintura, la ploma o el pentàgrama, ens trasmet quelcom; més, l'obra perfecta, resta en la naturalesa. Com més es destaca l'home, en el camp de les arts, més reconeix que són una espècie de traductors de les sensacions del paisatge, que, com molt bé ens deia una de les figures intel·lectuals de nostra terra, la sabiesa no és res més que'l coneixement de l'ignorància, per la senzilla raó de que com més s'esforça l'intel·ligència, també es fa més capaç del que ignora.

I és que la naturalesa ens parla amb la realitat. A l'hivern, en els dies clars i quietes, els arbres vells i feixucs semblen persones d'edat que prenguin el sol; en canvi, els dies rúfols en que s'arrocega la boira com volguent ajuntar el cel i la terra, els mateixos arbres són espectres que el vent fa udolar. Al cap-vespre, en dies de pluja, quan els carrers comença a invadir-los un mantell blau, us recolliu en vostra llar; en sentir l'aigua com espuirneja els vidres de vostra cambra, sentiu un goig d'estar entre els vostres, que no és res més que l'impresió que guardeu del carrer, forç. sense una ànima; més ben dit, sentiu l'emoció del paisatge.

En canvi si l'hivern vol dir fred, neu i mal temps, quietut, repòs; eixoplugar te, si pot ésser, baix la llar que ens ha vist nèixer; l'estiu és alegria, expansió, com si es tinguessin ganes de viure a grans glopades. Els mateixos arbres que en altre temps ens han fet sentir tristesa, ara gosem veient-los cimbrejar magestuosament; en veure les fulles com una toca a l'altra, ens plau ajeure'ns damunt de l'alta herba, sentir la seva frescor, i veure com passen les hores com si juguessin a cueit.

Direu que això fa criatura; que els homes grans van al cafè i fan el sèrio. No fa criatura, això; fa infant, i ésser infant, vol dir tenir sed de viure.

El paisatge podem dir que és filòsof; no diu mai mentides i a tothom reb igual, expresant-se de la mateixa manera a infants i majors. La seva parla va de dret als sentiments de les persones a l'hivern, amb la seva cruesa; a l'estiu amb son esclat de joia. Sempre us serà sincer; tracteu-lo, tingueu-lo com un amic i quan el tingueu conegut, serà un calmant per a vostres penes; compartirà vostres alegries i, sens donar-vos-en compte, haurà fet un gran bé a vosaltres mateixos.

CUCH

GLOSES

El retorn de l'hèroi

De terres ingrates, abonades amb les carcasses de tants germans nostres, ha retornat l'hèroi. el nostre hèroi.

Braços amorosos l'esperaven; mans amigues l'han saludat amb efusió, i posar els ulls d'alguna dòna s'han entelat de joia.

Benvingut siguis, amic, a la tranquila ciutat que't va veure nèixer! Ella recordava el teu primer plor i la teva primera malifeta, com servava segurament també el record dels teus primers amors i de les teves primeres aventures.

Tornes fet tot un home; la narració de les teves penes ens ha emocionat, i sentim com pròpia la teva afrosa desgràcia passada

De tot cor et felicitem per la teva sort en conservar la vida i volem donar-te un consell: no et deixis vèncer per la teva popularitat; no vulguis acceptar el teu paper d'«hèroe» perquè sentiràs sobre la teva joventut el pes d'una responsabilitat amoinosa. Pel carrer les dònes et miraran amb admiració; els homes amb orgull, i la quitxalla amb religiositat i quan se parli de tú diran:

—Si; aquell que va ésser presoner dels moros i del qual els diaris en parlaven tant.

Això darrer és la cosa pitjor que podrà passar-te, si no tens la voluntat ferma d'oblidar-ho tot, i seguir tranquilament la teva vida vulgar, com casi totes les vides.

XIXU

Imp. Garrell : Granollers : Clavé, 25 : Telèf. 117

DOCTOR CANTALLOPS

Metge especialista en enfermetats del Nas, Gola i Orelles

Metge de l'Hospital Clínic de Barcelona

Granollers

29, Carrer de Josep Umbert, 29

Dijous, de nou a una

Barcelona

Carrer de Girona, 90, pral. 2.^a

De tres a cinc